

Narodil jsem se 13. listopadu 1939 v Liberci. Otce jsem prakticky neznal, neboť jako Němec byl odveden do německé armády a v roce 1942 (43?) padl někde v Rusku. Matka se v roce 1947 podruhé vdala za Karla Jiroše a zemřela v roce 2008.

V roce 1945 jsem začal chodit do základní školy ve Vesci (nyní již část Liberce) ještě před dovršením 6 let, protože děti mého věku bylo tehdy málo, a tak mohli nastoupit všichni, kterým bylo 6 let do konce roku. Po skončení 8.třídy (9.třída byla v dalším školním roce nepovinná) jsem v roce 1953 nastoupil na studium na jedenáctiletou střední školu (nyní gymnázium) v Liberci – Růžodole, kde jsem v roce 1956 úspěšně maturoval.

Po maturitě jsem nastoupil k dalšímu studiu do vojenského Automobilního učiliště v Nitře (rovnocenné automobilní průmyslové škole), kde jsem zároveň v roce 1958 s vojenskou hodností získal i řidičský průkaz na nákladní automobily a motocykly. V létě tohoto roku jsem byl přidělen jako důstojník čs. armády k útvaru v Jaroměři, kde jsem vykonával funkci velitele samostatné čtyř řidičů. Při výkonu této funkce jsem si rozšířil své vzdělání o řidičský průkaz na autobusy a učitelské oprávnění na výuku a výcvik řidičů.

V roce 1961 jsem se oženil a přestěhoval se do obce Rasošky u Jaroměře. V roce 1962 se nám narodila dcera Jana.

Protože jsem ve vojenské službě neviděl svůj další smysl života, požádal jsem v roce 1963 ministerstvo o uvolnění z další služby v armádě a bylo mi vyhověno. Ihned po skončení služby v armádě jsem nastoupil v polovině roku 1963 jako učitel autoškoly Svazarmu v Hradci Králové, kde jsem později zastával i funkci zástupce ředitele pro metodiku. V těchto letech jsem absolvoval i doplňkové pedagogické studium na Pedagogické fakultě v Hradci Králové a získal tak aprobaci učitele odborných předmětů v automobilním oboru.

Protože dojíždění do Hradce Králové bylo časově náročné (zejména v zimních měsících), využil jsem nabídky stát se členem stavebního bytového družstva, které v letech 1964-1965 postavilo svépomocně družstevní dům s 28 bytovými jednotkami v Hradci Králové-Malšovicích a hned začátkem roku 1966 jsme se do tohoto domu nastěhovali. Zde bydlíme dodnes, pouze jsme byt převzali do osobního vlastnictví.

V roce 1967 se nám zde narodil syn Petr.

V roce 1969 jsem měl pro své politické názory v předchozích letech problémy ve Svazarmu (měl jsem blízko k výpovědi), pracoval jsem potom v autoškolě pouze jako učitel a většinu volného času věnoval své největší zálibě – sportu. Od lehké atletiky a biatlonu jsem se postupně věnoval více orientačnímu běhu a lyžování. V letech 1972-73 jsme obnovili s několika kamarády skomírající oddíl orientačního běhu při PF Hradec Králové, postupně jsem od běhání pro radost přešel k trénování dětí v novém oddíle, získal licenci trenéra nejdříve 3. třídy, následně 2. třídy a stále více se zaměřoval na trenérskou činnost. Protože mládež našeho oddílu začala celkem úspěšně ovlivňovat výsledky i v celostátním rámci, bylo rozhodnuto, že v Hradci Králové bude zřízeno tréninkové středisko mládeže v orientačním běhu a stal jsem se jedním z jeho dobrovolných trenérů. Postupně se zvyšoval počet členů oddílu a zároveň s tím i výkonnost našich svěřenců v dorosteneckých a juniorských kategoriích, a tak jsem dostal nabídku od svazu orientačního běhu podílet se na přípravě nejlepších závodníků juniorských kategorií v rámci celé republiky, kterou jsem přijal. Zároveň jsem se přihlásil ke studiu na FTVS v Praze s rozšířením trenérské licence i na 1.třídě.

Protože souběh těchto činností již byl časově příliš náročný, skončil jsem v roce 1985 práci učitele v autoškolě a nastoupil v roce 1985 na celý úvazek jako trenér (50 % pro TSM + 50 % pro juniorskou a potom i dospělou reprezentaci) svazu orientačního běhu v TJ Rudá hvězda Hradec Králové. Když došlo v roce 1990 ke zrušení TSM a tím i trenérského místa, vrátil jsem se zpět do autoškoly Svazarmu jako učitel. Svazarm se však postupně autoškol začal zbavovat, a tak jsme jako zaměstnanci autoškoly dostali v roce 1992 na vybranou, zda si autoškolu se všemi vozidly a vybavením odkoupíme, nebo ji Svazarm zruší. Proto jsme se s dalšími sedmi učiteli dohodli a založili firmu Autoškola ABC s.r.o. a nabídku využili. Po dohodě společníků jsem se stal ředitelem této autoškoly a v této funkci jsem byl až do ukončení její činnosti v roce 2002, kdy jsem požádal o odchod do důchodu. Od roku 2002 pomáhám jako externí učitel v autoškolě DP Hradec Králové při výcviku, školení řidičů a přípravě nových učitelů.

Petr Weber